

DR KONCERTHUSET, KONCERTSALEN
14. & 15. NOVEMBER 2024 KL. 19.30

Peltokoski & Zarathustra

Tarmo Peltokoski Dirigent

Miina-Liisa Värelä Sopran

Mika Kares Bas

DR Symfoniorkestret

Program

Richard Strauss (1864-1949)

Also sprach Zarathustra, op. 30 (1896)

Tonedigt, frit efter Friedrich Nietzsche

Einleitung

Von den Hinterweltlern

Von der grossen Sehnsucht

Von den Freuden- und Leidenschaften

Das Grabling

Von der Wissenschaft

Der Genesende

Das Tanzlied

Nachtwandlerlied

(ca. 33')

PAUSE (30') ca. 20.35

Dmitrij Sjostakovitj (1906-75)

Symfoni nr. 14, g-mol, op. 135 (1969)

I Adagio. "De profundis"

II Allegretto. "Malagueña"

III Allegro molto. "Loreley"

IV Adagio. "Le Suicidé"

V Allegretto. "Les Attentives I"

VI Adagio. "Les Attentives II"

VII Adagio. "À la Santé"

VIII Allegro. "Réponse des Cosaques Zaporogues au Sultan de Constantinople"

IX Andante. "O, Del'vig, Del'vig!"

X Largo. "Der Tod des Dichters"

XI Moderato. "Schlußstück"

(ca. 52')

MØD MUSIKKEN

Kl. 18.30 i Koncertsalen med Celine Haastrup

Torsdagskoncerten sendes direkte i P2 Koncerten, genudsendes søndag kl. 12.15 og kan også høres i DR Lyd.

Foto: Peter Rigaud

Den finske dirigent og pianist **Tarmo Peltokoski** er en sensation i det klassiske musikliv. Bare 24 år gammel er han allerede et navn, orkestre i hele verden ønsker at samarbejde med. Til næste år tiltræder han som chefdirigent for Nationalorkestret i Toulouse og i 2026 også som chefdirigent for Hong Kong Filharmonikerne. For tiden er han gæstedirigent for Rotterdam Filharmonikerne, for Den Tyske Kammerfilharmoni i Bremen og chefdirigent for Letlands Nationalorkester.

Tarmo Peltokoski udgav i maj sit debutalbum på Deutsche Grammophon, hvor han dirigerer Den Tyske Kammerfilharmoni i tre symfonier af Mozart og mellem værkerne spiller klaverimprovisationer over musikken. Ved koncerten i aften bliver han den første dirigent født i det 21. århundrede, der dirigerer en Torsdagskoncert med DR Symfoniorketret.

Foto: IllusiaPhotography

Den finske sopran **Miina-Liisa Värelä**, født 1982, har en international karriere med speciale i den senromantiske musik, især Richard Wagners og Richard Strauss' dramatiske operer, som hun synger på verdens førende scener. Hun har i år sunget Strauss' 'Kvinden uden skygge' med Berliner Filharmonikerne og på Semperoperaen i Dresden. Til næste år skal hun debutere ved Wagner-festspillene i Bayreuth – det bliver i rollen som Ortrud i 'Lohengrin', som hun tidligere har sunget i Salzburg og Frankfurt. Til februar mødes hun igen med aftenens dirigent Tarmo Peltokoski, denne gang til en opførelse i Rotterdam af Wagners 'Tristan og Isolde'.

Herhjemme har Miina-Liisa Värelä optrådt med Odense Symfoniorkester i orkestrets opførelse af Wagners 'Nibelungens Ring' og i Strauss' 'Vier letzte Lieder'.

Foto: Saara Salmi

Bassangeren **Mika Kares** er født 1978 i Finland. Han er en af verdens førende basser og synger et meget stort operarepertoire – fra troldmanden Sarastro i Mozarts 'Tryllefløjten' til Wagners dramatiske basroller. Det har bragt ham til verdens vigtigste operascener, bl.a. La Scala, Bayreuth, Salzburg Festspillene og Wiens Statsopera. I sidste måned sang han Verdis 'Nabucco' på Berlins Statsopera sammen med sopranen Anna Netrebko.

Mika Kares optræder desuden tit i koncertværker og oratorier som Haydns 'Årstiderne' og Verdis Requiem, som han også har sunget her i Koncerthuset. En specialitet for ham er musik fra det russiske og slaviske repertoire, f.eks. af Sjostakovitj, og han har bl.a. sunget Tjajkovskijs opera 'Iolanta' ved en opførelse med Berliner Filharmonikerne og chefdirigent Kirill Petrenko.

Foto: Nikolaj Bransholm

DR Symfoniorkestret har lige siden DR's grundlæggelse i 1925 bragt den symfoniske musik ud til publikum, lyttere og seere i hele landet. Samtidig er orkestret blevet en vigtig repræsentant for dansk musik i udlandet gennem turnéer og medieproduktioner, som har vundet international genklang. DR Symfoniorkestret har altid været tæt forbundet med den danske musik, men orkestret favner samtidig hele det rige, symfoniske repertoire fra forskellige klassiske og romantiske traditioner op til vores egen tid.

DR Symfoniorkestrets chefdirigent har siden 2016 været den anerkendte italienske dirigent Fabio Luisi, som bl.a. har stået i spidsen for højt profilerede turnéer til Kina, Japan og USA. Luisi står selvfølgelig også i spidsen for orkestrets store jubilæumsturné til Tyskland, Belgien, Østrig og Ungarn i januar 2025.

Efter indspilningen af Carl Nielsens symfonier og koncerter (Deutsche Grammophon), der har givet genlyd internationalt og modtaget adskillige priser, er orkestret og Fabio Luisi nu i gang med at opføre og indspille alle Alexander

Skrjabins orkesterværker. Og så har orkestret og Deutsche Grammophon for nylig offentliggjort endnu et stort indspilningsprojekt: Arnold Schönbergs samlede orkesterværker, hvor første udgivelse – Verklårte Nacht – udkom digitalt d. 13. september, som markering af 150-året for Schönbergs fødsel. De over 30 Schönberg-værker vil udkomme henover de næste 5-6 år.

Som medieorkester spiller DR Symfoniorkestret ikke bare for de 100.000 koncertgæster, som hver sæson oplever orkestret live. Mere end 500.000 lyttere og seere følger orkestrets klassiske koncerter på radio, tv og internet, og millioner lytter med, når koncerterne transmitteres internationalt. Også på sociale medier har DR Symfoniorkestret en stor fanskare – over 340 millioner seere verden over har set videoer fra orkestrets populære soundtrack-koncerter med film- og computerspilsmusik.

Strauss & Sjostakovitj

Richard Strauss: Also sprach Zarathustra

Indledningen af Richard Strauss' **Also sprach Zarathustra** er en overvældende solopgang til verdens skabelse – og sådan bliver musikken også brugt i den klassiske science fiction-film 'Rumrejsen år 2001'. Men det er blot begyndelsen på det storladne værk af Strauss, der udfolder sig som en fantasi over den tyske filosof Nietzsches bog 'Således talte Zarathustra' fra 1885.

Zarathustra er profet for parserne, et etno-religiøst mindretal med persiske rødder, der har hjemme i Indien.

Zarathustra var en persisk profet, der levede 600 år før Kristus. I bogen lader Nietzsche ham holde en lang række taler om de erkendelser, han er kommet frem til efter mange års fordybelse i ensomhed: at Gud er død, at de gamle moralbegreber er overflødige, og at fremtiden tilhører den mennesketype, der kan skabe sine egne etiske værdier.

De tanker var Richard Strauss helt på bølgelængde med. Den unge, belæste komponist beundrede Nietzsches skrifter højt og var meget optaget af hans opgør med kristendommen. Strauss var ikke troende, fordi han ligesom Nietzsche mente, at kristendommen hindrer mennesket i at tage ansvar for sig selv.

Nietzsches bog er enestående, men vanskelig at læse – den har med god grund undertitlen "En bog for alle og for ingen". På samme måde er Strauss' orkesterværk fra 1896 bestemt ikke hverdagskost. Musikken er sofistikeret orkesterkunst i gigantisk målestok og kræver bl.a. orgel, mange ekstra blæsere og to harper. Alene af økonomiske og logistiske grunde er det et værk, der ikke opføres så tit.

Musikken varer cirka en halv time som et langt, kontinuerligt tanke-flow. Det er ikke en direkte 'illustration' af Nietzsches tekst, selv om Strauss bruger ni af bogens mange kapitelnavne som gådefulde overskrifter undervejs i værket: Om hinsidesstræberne – Den store længsel – Om lyster og lidenskaber – Gravsangen – Om videnskaben – På helbredelsens vej – Dansevisen – Natsangen – Midnatssangen.

"Jeg har aldrig haft i tankerne at skrive filosofisk musik, ej heller at fortolke Nietzsches storværk i musikalsk form", forklarede Strauss. "Min idé var at nedskrive i musik en forestilling om menneskeracens udvikling fra dens begyndelse, gennem forskellige

udviklingsstadier, religiøse såvel som videnskabelige, og frem til Nietzsches ide om Overmennesket. Tonedigtet er ment som en hyldelse til Nietzsches geni.”

Dmitrij Sjostakovitj: Symfoni nr. 14

En symfoni, der handler om døden og blev komponeret i sygesengen, febrilsk, i en kamp mod fornemmelsen af, at tiden snart var omme. Den tilspidsede situation og hele idéen i Sjostakovitjs **14. symfoni** gav den en udformning, der får den til at skille sig ud fra alle andre symfonier.

Den sovjetiske komponist Dmitrij Sjostakovitj var ved dårligt helbred og i begyndelsen af 1969 indlagt på et hospital i en hel måned. Det var tid nok for ham til at komponere sin 14. symfoni. ”Jeg skrev musikken meget hurtigt, for jeg var hele tiden bange for, at der skulle ske mig noget – at jeg ville miste brugen af min højre hånd, eller at jeg ville blive blind. De tanker gav mig ingen fred”, fortalte han til sin betroede ven Isaak Glikman.

Symfonien skulle være med sangstemmer, og Sjostakovitj bestemte sig for at bruge en sopran- og en bassanger. Teksterne valgte han fra et broget udvalg af digtsamlinger, han læste på hospitalet. Kun et enkelt digt var russisk, de øvrige var af de udenlandske digtere Guillaume Apollinaire, Rainer Maria Rilke og Federico García Lorca, skrevet i begyndelsen af 1900-tallet. Alle digterne døde ulykkeligvis tidligt: Lorca i den spanske borgerkrig, Apollinaire i epidemien Den spanske syge, og Rilke af kræft. De samme tilfældige former for død, som man møder i symfoniens sange om soldater, fanger og dem med sorger så store, at de må give slip på muligheden for at leve.

For Sjostakovitj var døden urimelig og uden håb. Hans symfoni skulle derfor være et modsvar til den ’romantiserede død’, man ofte møder i ældre klassisk musik og opera, hvor døden fører til smuk musik og en gribende form for meningsfuldhed. I denne symfoni er det modsat: kontant, koldt og mørkt. Resultatet blev en kunstnerisk milepæl for Sjostakovitj, som med sjælden patos fortalte: ”Alt, hvad jeg har komponeret gennem alle disse mange år, har kun været et tilløb til dette værk.”

Den usædvanlige form på symfonien, der består af 11 vokalsatser, forvirrede også Sjostakovitj selv. Han anede ikke, hvordan han skulle betegne værket. Var det et oratorium, en sangcyklus eller en symfoni? I denne fase af hans liv smeltede flere genrer sammen, ligesom man hører det i hans oratorielignende

Symfoni nr. 13 (også den med fokus på døden) og den store sangcyklus med orkester til digte af Michelangelo (der i høj grad handler om døden). Alle tre værker bruger en bassolist for at understrege mørket.

Orkestret er i Symfoni nr. 14 skåret ned til kun strygere og slag-tøj. De bliver endda sparsomt benyttet, hvad der gør musikken meget blottet og bar. I den 7. sang bliver akkompagnementet helt skeletagtigt, og andre steder spiller orkestret simpelthen enstemmigt.

Slagtøjsgruppen benytter ikke de mest traditionelle symfoniske instrumenter som pauke og bækkener, men instrumenter med en hård, tør klang (f.eks. kastagnetter og 'piskesmæld') foruden stemte slag-tøjsinstrumenter som vibrafon og xylofon – og rør-klokken, der gang på gang kimer ensomt for de døde.

Dybere inde i musikken finder man også drastiske valg. Symfonien har ingen toneart, og undervejs benytter Sjostakovitj sig af tolvtonerækker – den modernistiske kompositionsteknik, som var forbudt i Sovjetunionen, fordi den blev regnet for vestlig og forskruet. Man hører også cluster-akkorder, der er tætte klynger af toner, som klumper sig sammen, f.eks. i den 4. sang. Det var endnu et vestligt avantgardeudtryk, som Sjostakovitj mesterligt begrunder i musikken og også lykkedes med at slippe afsted med trods den officielle modstand mod den slags.

Satserne er tæt kædet sammen og spilles med få egentlige satspauser. Vi kastes rundt i en collage af betragtninger og fortællinger – som eksempel kan man tage de tre første sange, der er vidt forskellige: først en uhyggelig sammenstilling af basstemmen og Lorcas klagende ord om uskyldige ofre, "De profundis" (Fra dybet), indrammet af strygere med maksimal kontrast mellem den kulsorte bund og høje, vindtørre violiner. Det fortsætter til den groteske næste sang, hvor de 'spanske stemninger' bliver en desperat dødedans på landsbykroen, mens 3. sang er en dramatiseret gendigtning om den tyske sagnfigur Lorelei, der kaster sig i døden fra sin klippe ved Rhinen.

Det brutale indhold og musikkens radikalitet gjorde symfonien meget kontroversiel i Sovjetunionen, og myndighederne sørgede for, at uropførelsen foregik for lukkede døre med kun få, særlige tilhørere. Sjostakovitj introducerede selv sit værk og sagde bl.a.: "Døden er frygtelig. Der er intet derefter. Jeg tror ikke på et liv efter døden."

En af tilhørerne, kommunistpartiets musikkyndige overdommer Pavel Apostolov, der gennem årtier havde gået forrest med

kunstneriske anklager mod Sjostakovitj, fik under den lukkede koncert et hjerteanfald og døde kort efter. En vanvittig hændelse, som blev tillagt stor symbolik blandt dem, der kendte til den truende kritik, Sjostakovitj havde måtte leve med. Med dette drastiske værk var det, som vandt han en sejr over ondskaben. Som det synges i symfoniens sidste sats med ord af Rilke: "Døden er stor".

Jens Cornelius

Torsdagskoncerten på P2 & i DR Lyd

Hør Torsdagskoncerten direkte i P2 Koncerten eller når det passer dig i DR Lyd. Du kan også finde koncerter med DR Symfoniorkestret på DRTV.

Tekster

Sjostakovitjs Symfoni nr. 14 synges på russisk.

Originalteksterne er af Federico García Lorca (I, II), Guillaume Apollinaire (III-VIII), Wilhelm Küchelbeker (IX) & Rainer Maria Rilke (X, XI).

Her gengives en dansk oversættelse, udarbejdet af Christina Blangstrup Dahl.

I – Fra dybet

De hundrede elskende
sover for evigt
under tørre mulde.

Andalusien har
lange røde veje.
Córdoba, grønne oliventræer,
hvor hundrede kors kan rejses
til deres minde.

De hundrede elskende
sover for evigt.

II – Malagueña

Døden
kommer og går
fra kroen.

Sorte heste og dystre mennesker
passerer igennem
guitarens
dybe gange.

Og der er en lugt af salt
og af kvinders blod
i havets
febrile tuberoser.

Døden
kommer og går
og går og kommer
ind i kroens
død.

III – Lorelei

I Bacharach boede en heks med hår så lyst
Som lod mænd vidt og bredt af kærlighed dø

Biskoppen kaldte hende for retten
På forhånd frikendte han hende på grund af hendes skønhed

Åh smukke Lorelei med øjne af ædle stene
Hvilken troldmand gav dig magiens gave

Jeg er træt af at leve og mine øjne er forbandede
Biskop de der mig betragtet har er omkommet derved

Mine øjne er flammer og ikke ædle stene
Kast kast denne trolddom i flammerne

Jeg går op i flammer Åh skønne Lorelei
En anden må dig dømmes du har mig tryllebundet

Biskop De ler Bed hellere til Jomfruen for mig
Lad mig da dø og må Gud Dem beskytte

Min elskede er rejst bort til et land langt væk
Lad mig da dø for der er intet jeg elsker

Mit hjerte er så tungt at jeg må dø
Betragtede jeg mig selv måtte jeg dø deraf

Mit hjerte er så tungt fordi han er borte
Mit hjerte har været så tungt siden den dag han drog afsted

Biskoppen lod tre riddere medsamlet lanser kalde
Bring til klostret denne forrykte kvinde hen

Forsvind Lore i galskab gå Lore med de dirrende øjne
En nonne skal du blive klædt i sort og hvidt

Derpå drog de alle fire af
Lorelei bønfuldt dem og hendes øjne strålede som stjerner

Riddere, lad mig klatre på klippen højt til tops
At mit smukke slot en sidste gang at skue

Endnu en gang mit åsyn at spejle i floden
Derpå drager jeg i jomfruernes og enkeres kloster

Deroppe ruskede blæsten i hendes løse hår
Ridderne råbte Lorelei Lorelei

Langt dernede på Rhinen kommer der en båd
Og min elskede er om bord han ser mig og kalder

Mit hjerte bliver så blødt det er min elskede der kommer
Hun læner sig fremad og falder i Rhinen

For at have set i vandet den skønne Lorelei
Hendes Rhin-farvede øjne hendes solgyldne hår

IV – Selvmorderen

Tre høje liljer Tre høje liljer på min grav uden kors
Tre høje liljer pudret med guld skræmt af vinden
Vandet bliver de kun når en mørk himmel dem væder
Majestætiske og smukke som kongelige sceptre

En spirer fra mit sår og da en solstråle den rammer
rejser den sig blodigt det er rædslens lilje
Tre høje liljer Tre høje liljer på min grav uden kors
Tre høje liljer pudret med guld skræmt af vinden

En anden spirer fra mit hjerte som lider på sit leje
Hvor ormene æder det Endnu en spirer fra min mund
Alle tre rejser de sig på min ensomme grav
Helt alene helt alene og som mig forbandede tror jeg
Tre høje liljer Tre høje liljer på min grav uden kors

V – På vagt

Den der må dø i aften i skyttegravene
Er en lille soldat, hvis øje dovent dagen igennem
Falder på de Glorier, der i løbet af natten
Er blevet hængt op på brystværnet af cement
Den der skal dø i aften i skyttegravene
Det er en lille soldat min bror og min elsker

Og da han skal dø vil jeg gøre mig smuk
Jeg vil at mine nøgne bryster skal antænde faklerne
Jeg vil at mine store øjne skal smelte den frosne sø
og mine hofter jeg vil at de skal være grave
Fordi han skal dø vil jeg gøre mig smuk
I incest og død disse to så smukke gestus

Solnedgangens køer brøler alle deres roser
Den blå fugls vinge vifter mig blidt
Det er timen for Kærlighedens glødende neuroser
Det er Dødens time og det sidste løftes
Den der skal dø som roser dør
Det er en lille soldat min bror og min elsker

VI – Se, frue

Men Frue lyt til mig
De taber noget
– Det er mit hjerte ikke noget særligt
Så tag det op
Jeg har givet det jeg har taget det tilbage
Det var dernede i skyttegravene
Det er her jeg ler ad det jeg ler
Ha ha ha ha ha ha ha ha
Jeg ler ad
Den smukke kærlighed som døden har mejet ned

VII – I Santé-fængslet

Før jeg gik ind i min celle
Måtte jeg klæde mig nøgen
Og den dystre stemme hylede
Guillaume hvad er der blevet af dig

Farvel farvel sange i kreds
Åh mine år åh unge piger
Lazarus går ind i graven
I stedet for at stige op af den som han gjorde

Nej her føler jeg mig ikke længere
Som mig selv
Jeg er nummer femten i
Den ellevte

Som en bjørn i en grotte
Går jeg hver morgen tur
Vi drejer rundt og rundt og rundt igen
Himlen er blå som en lænke
Som en bjørn i en grotte
Går jeg hver morgen tur

Hvad skal der blive af mig åh Gud som kender min smerte
Du som har givet mig den
Se i nåde til mine tåreløse øjne min bleghed

Og til alle de stakkels hjerter der slår i fængslet
Kærligheden der mig ledsager
Se først og fremmest i nåde til min svage forstand
Og denne fortvivlelse der overmander den

Dagen dør ud se hvor en lampe
Brænder i fængslet
Vi er alene i min celle
Smukke klarhed Elskede forstand

VIII – Zaporogkosakkernes svar til sultanen af Konstantinopel

Mere kriminel end Barabbas
Hornet som de onde engle
Hvilken Beelzebub er du dernede?
Næret af skarn og skidt
Vi kommer ikke til din sabbat

Rådden fisk fra Thessaloniki
En lang halskæde af forfærdelig søvn
Øjne stukket ud med spyd
Din mor pruttede tyndskid
Og du blev født af hendes kolik

Podoliens elskers bøddel
Sår, vunder, ar
Svinetryne, hopperøv
Hold på dine penge
Så du kan betale for din medicin

IX – Åh, Delvig, Delvig!

Åh, Delvig, Delvig! Hvad er belønningen
for poesi og gode gerninger?
Hvilken trøst er der, og hvor, for talent
blandt slyngler og tåber?

I Juvenals skånselsløse hænder
truer den skræmmende svøbe skurkene
og stjæler farven fra deres kinder.
Og tyrannernes vælde skælvede.

Åh, Delvig, Delvig! Hvad er forfølgelsens løn?
Udødelighed er belønningen
for både ædle og modige gerninger
og for den skønneste poetiske sang.

Således vil vort forbund aldrig gå tabt,
stolt, muntert og frit!
Og alliancen af venner af den udødelige muse vil,
i medgang og modgang, bestå!

X – En digters død

Han lå. Hans opstillede ansigt var
blegt og afvisende på de stejle puder,
siden verden og denne om-den-viden
revet fra hans sanser
faldt tilbage på det udeltagende år.

De, der så ham leve, vidste ikke,
hvor et han var med alt dette;
for dette: disse dybder, disse enge
og dette vand var hans ansigt.

Åh, hans ansigt var denne ganske uendelighed,
der selv nu længes og trænges om ham,
og hans maske, der nu i angst ånder ud,
er sart og åben som indersiden
af en frugt, der rådner i luften.

XI – Konklusion

Døden er stor.
Vi tilhører
dens leende mund.
Bedst som vi os tror midt i livet,
vover den at græde
midt i os.

DR SymfoniOrkestret

Scan QR-koden og læs meget mere om DR SymfoniOrkestret.

KONCERTMESTER

Ludvig Gudim

Violin 1

Ludvig Gudim
Soo-Jin Hong
Bartosz Skibinski
Elna Carr
Jan Leif Rohard
Johannes Søe Hansen
Anders Fog-Nielsen
Helle Hanskov Palm
Per Friman
Sarah Jillian McClelland
Tine Rudloff
Sabine Bretschneider-Jochumsen
Sophia Bæk
Trine Yang Møller
Runi Bæk
Patricia Mia Andersen
Monika Malmquist Egholm
Anja Zelianodjevo
Johanna Qvamme
Peter Andreas Nielsen

Violin 2

Gunvor Sihm
Malin William-Olsson
Joaquín Páll Palomares
Bodil Kuhlmann
Line Marie Most
Marianne Bindel
Anne Marie Kjærulff
Andrea Rebekka Alsted
Hedvig Oftedahl Vivanco
Stanislav Igorevich Zakrjevski
Christian Ellegaard
Ida Balslev
Violeta Daniela Mönnekes
Austin Lee Hansen

Bratsch

Michael Andreas Grolid
Nicholas Algot Swensen
Dmitri Golovanov
Gunnar Lychou
Kristian Scharff Fogh
Astrid Christensen

Katrine Reinhold Bundgaard
Stine Hasbirk Brandt
Alexander Butz
Magda Stevansson
Einar Kyvik Bauge
Benedikte Artved
Hidekazu Uno

Cello

Soo-Kyung Hong
Richard Krug
Birgitte Øland
Johan Krarup
Peter Morrison
Louisa Schwab
Chul-Geun Park
Cansin Kara
Olga Chwaszczewska
Samuel Künstler

Bas

Einars Everss
Astor Cortabarría Adde
Nicholas Franco
Henrik Schou Kristensen
Ditlev Damkjær
Gerrit H. Mylius
Mads Lundahl Kristensen
Thoralf Strandli Pedersen

Fløjte

Anna Nykvist
Russell Satoshi Itani
Viveca Löfgren
Elizabeth Salerno

Obo

Anna Nykvist
Viveca Löfgren
Elizabeth Salerno
Russell Satoshi Itani

Klarinet

Johnny Teyssier
Pedro Franco Lopez
Klaus Tönshoff
Søren Elbo

Fagot

Audun Halvorsen
Sebastian Stevansson
Bjarke Schousboe
Britta Cortabarría

Horn

Lasse Luckow Mauritzen
Dominika Piwkowska
Oskar Lejonclou
Jakob Arnholtz
Nicolai Sell
Gustav Carlsson

Trompet

Michael Frank Møller
László Molnár
Karl Husum
Andreas Jul Nielsen

Basun

Lars Ragnar Karlin
Brian Bindner
Gabriel Boezi Gjerpe

Tuba

Thomas Andre Røisland
Eivind Erdal

Harpe

Zachary James Hatcher
Berit Spælling

Tasteinstrumenter

Per Salo

Slagtøj

Gert Skød Sørensen
Jakob Weber Egholm
Mads Hebsgaard Andersen

Pauker

Nicola Carrara

DR's KONCERTVIRKSOMHED STØTTES AF BLANDT ANDRE

A.P. MØLLER OG HUSTRU CHASTINE MC-KINNEY MØLLERS FOND TIL ALMENE FORMAAL
FOUNDATION CARIS
CARL NIELSEN OG ANNE MARIE CARL-NIELSENS LEGAT
AUGUSTINUS FONDEN
AAGE OG JOHANNE LOUIS-HANSENS FOND
BECKETT-FONDEN
KONSUL GEORGE JORCK OG HUSTRU EMMA JORCK's FOND
DROST FONDEN
TOYOTA-FONDEN
WILHELM HANSEN FONDEN
VENNEFORENINGEN FOR DR's KOR OG ORKESTRE

Chef for DR Koncerthuset, Den Levende Musik og P2: Kim Bohr

Repertoirechef: Tatjana Kandel

Leder for DR Symfoniorkestrets udvikling og drift: Michael Aaberg Thomsen

Produktionstilrettelægger: Karen Skriver Zarganis

Produktionsledere: Anne Dueholm Jacobsen, Jakob Helmer Mørck

Lydproducer: Morten Mogensen

Musiktekniker: Mikkel Nymand

Redaktør: Helle Kristensen

Design: DR Koncerthuset

Tryk: Bording Danmark A/S